TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS,

annettu 22 päivänä heinäkuuta 2013,

asiassa E-15/12

Jan Anfinn Wahl v. Islannin valtio

(ETA-sopimuksen 3 artikla – ETA-sopimuksen 7 artikla – direktiivien täytäntöönpanon muoto ja keinot – direktiivi 2004/38/EY – ETA:n kansalaisten vapaa liikkuvuus – maahantulo-oikeuden rajoitukset – menettelytakeet)

(2013/C 309/06)

Asiassa E-15/12 Jan Anfinn Wahl v. Islannin valtio – Islannin korkeimman oikeuden (Hæstiréttur Íslands) tuomioistuimelle valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen 34 artiklan mukaisesti esittämä pyyntö, joka koskee Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 27 artiklan tulkintaa. EFTAn tuomioistuin, jonka muodostivat tuomioistuimen presidentti Carl Baudenbacher (esittelijä) ja Per Christiansen ja Páll Hreinsson (tuomarit), antoi 22 päivänä heinäkuuta 2013 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) ETA-sopimuksen 7 artiklan nojalla ETA/EFTA-valtio voi valita direktiiviä 2004/38/EY vastaavan säädöksen täytäntöönpanon muodon ja keinot saattaessaan sitä osaksi oikeusjärjestystään. Lainsäädännöllisestä asiayhteydestä riippuen direktiivin täytäntöönpano ei välttämättä edellytä lainsäädäntötoimia kunhan se pannaan täytäntöön kiistattoman sitovasti ja niin yksilöidysti, täsmällisesti ja selvästi, että oikeusvarmuuden vaatimus täyttyy.

2) Riittää, että ETA-valtio tekee direktiivin 27 artiklan mukaisen päätöksen olla myöntämättä henkilölle, joka on jonkin toisen ETA-valtion kansalainen, lupaa tulla alueelleen yleiseen järjestykseen ja/tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä. Päätös tehdään ainoastaan sen jälkeen, kun on suoritettu vaaran arviointi, jossa arvioidaan kyseisen henkilön rooli uuden peruskirjan vahvistamisessa järjestölle, jonka jäsen kyseinen henkilö on, ja jossa todetaan, että järjestö on yhteydessä järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja että siellä, mihin kyseinen järjestö on levittäytynyt, järjestäytynyt rikollisuus on lisääntynyt. Lisäksi vaaditaan, että arvioinnin on perustuttava yksinomaan asianomaisen henkilön omaan käyttäytymiseen. Lisäksi henkilön käyttäytymisen on muodostettava todellinen, välitön ja riittävän vakava uhka, joka vaikuttaa johonkin yhteiskunnan olennaiseen etuun, ja maahanpääsyoikeutta koskevien rajoitusten on oltava oikeasuhteisia. Keskeiset tosiasiat ja oikeudelliset seikat huomioon ottaen kansallisen tuomioistuimen asiana on määrittää, täyttyvätkö nämä vaatimukset.

3) ETA-valtiota ei voida velvoittaa julistamaan järjestöä ja sen jäsenyyttä laittomaksi ennen kuin se voi evätä kyseisen järjestön jäsenen, joka on jonkin toisen ETA-valtion kansalainen, tulon alueelleen direktiivin 27 artiklan nojalla, jos tällainen julistus ei ole olosuhteisiin nähden asianmukainen. ETA-valtion on kuitenkin täytynyt selkeästi määritellä kantansa järjestön toimintaan, ja jos se on katsonut kyseisen järjestön toiminnan vaarantavan yleistä järjestystä ja/tai yleistä turvallisuutta, sen on täytynyt tehdä hallinnollisia toimenpiteitä torjuakseen sen toimintaa.

4) Jotta voidaan vedota direktiivin 27 artiklan 1 kohdan mukaiseen yleistä järjestystä ja/tai yleistä turvallisuutta koskevaan uhkaan, ei riitä, että ETA-valtio on määritellyt rangaistavaksi toiminnan, jossa on kyse sellaisen teon suunnittelusta toisen henkilön kanssa, joka on osa rikollisjärjestön toimintaa.

5) Kansallisten hallintoviranomaisten on varmistettava, että on olemassa riittävä näyttö, jonka perusteella voidaan direktiivin 27 artiklan 2 kohdan nojalla päätellä, että asianomainen henkilö todennäköisesti käyttäytyy tavalla, joka muodostaa todellisen, välittömän ja riittävän vakavan uhan, joka vaikuttaa johonkin yhteiskunnan olennaiseen etuun. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista yhdenvertaisuuden ja tehokkuuden periaatteita noudattaen, onko näin tapahtunut.